

Interview med en aktiv juniorinstruktør – en ung mand på vej!

Af Jan Hovald Petersen

Christian Riisager-Pedersen er en vigtig ung mand for juniorafdelingen, for han tager ud at sejle med vores juniorer. Han er en af de vigtige instruktører af juniorerne, men har også gang i så meget andet, at det er en presset tilværelse nu, hvor han både studerer og arbejder. Han er 25 år, bor på Nørrebro og har været medlem af sejlklubben hele sit liv.

Som juniorinstruktør har han og en kvindelig medinstruktør Ida, fået tilbuddet om at få betalt togrejse frem og tilbage, når de nu tager fra byen op til Frederiksværk ca. en gang ugentlig for at sejle ud og at instruere børnene i jollerne.

Han kan fortælle mange vigtige detaljer om, hvordan klubbens aktiviteter virker på de unge. Og det er noget som både bestyrelse og alle os andre måske kan tage ad notam.

Interview:

JHP: *Hej Christian. Jeg er blevet anbefalet at tale med dig fra flere sider. Blandt andet for at høre dig om hvad unge mennesker tænker om at sejle og hvad især du synes om klubben – hvad du ser af problemer og måske at pege på gode løsninger for klubben. Med fokus på de unge med studier og det at bosætte sig midlertidigt et andet sted og om fremtiden. Men for det første hvordan kom du ind i sejlsport og her i klubben?*

Christian: Jeg var selv i den meget heldige situation, at mine forældre købte en ny båd og lagde den i Frederiksværk havn kort tid efter at jeg blev født. Så jeg har været medlem af Frederiksværk sejlkлуб i kraft af mine forældre lige siden. Jeg er dermed vokset op som et klassisk "sejlerbarn" med sommerferier i båden og i diverse havne i Danmark. Så jeg var vel en 14 – 15 år før jeg prøvede en sommerferie, der ikke var at sejle rundt i en sejlbåd. Det syntes jeg i begyndelsen ikke godt om – jeg havde jo ikke prøvet andet. Men sådan er det nok når man er blevet vænnet til en ferieform. Som mange andre børn i klubben kom jeg også i gang med at sejle sejljolle i juniorafdelingen, da jeg blev omkring otte år. Og efter ti år som aktiv sejler, var det selvfølgelig naturligt at overgå til at blive træner for omkring seks år siden.

Trænerjobbet:

Årene som træner har nu givet mig en vis fornemmelse af, hvad det er for en udvikling, de fleste af vores børn og unge gennemgår. Det der sker for mange af vores børn er, at de starter når de er en 8 - 9 -10 år, og synes det er rigtig sjovt at være på vandet. De fleste fortsætter til de bliver en 15 – 16 år, hvilket er sammenfaldende med at de skal så videre fra Folkeskolen og måske på efterskole, gymnasiet eller en anden ungdomsuddannelse. Nu er jeg selv blandt andet ansat som gymnasielærer i dette semester, og jeg kan godt se, at de unge som oftest har en 40+timers arbejdsuge. For at få tid og ro til deres skolegang, vælger mange unge derfor deres tidligere fritidsinteresser fra – og især interesser, der tager lang tid og er lidt ufleksible som fx at sejle.

Men der er selvfølgelig også andre årsager til, at de fleste holder op med sejladser i den periode. Skulle nogle af vores unge eksempelvis udvikle en stor interesse i at konkurrere på højt niveau, kan vi fx ikke tilbyde, hverken grej eller træning i dette i klubben. Det kan have en masse forklaringer, men bl.a. har der aldrig været nogen yngre trænere, der har haft erfaringer at give videre fra elitekapsejladser. Jeg ville jo eksempelvis aldrig kunne træne nogen i, hvordan man vinder en stor kapsejladser, da jeg ingen erfaring har med konkurrencer på højt niveau. I Frederiksværk har der i mine år nok aldrig været en kultur, hvor man tager ud til store stævner. Dette har selvfølgelig også hængt sammen med, at det at konkurrere rigtigt i sejlsport kræver et rigtig stort økonomisk budget fra forældrenes side, hvor toptunede både og nye sejl er udgifter som jo bare koster mange tusind kroner hvert år, ligesom det kræver at man er villig til at afsætte en masse weekender i sommerhalvåret til at køre til stævner. Men når vi nu ikke har kunne tilbyde det, er der heldigvis andre klubber langs fx Øresund eller ved Furesøen, som har kunnet dette. Og vi har selvfølgelig anbefalet, at hvis et barn havde den slags konkurrencelyster – jamen så skal man da prøve at aflægge sådanne klubber et besøg. Jeg synes jo sådan set kun, at det er fint, er der er en variation i, hvad det er forskellige klubber fokuserer på. Og sådan er det nok inden for alle sportsgrene.

Så jeg er faktisk rigtig stolt af og glad for, at vi i Frederiksværk er gode til i første omgang at gøre vores børn fortrolige med vandet, og herefter undervise dem på en måde, hvor det altid er sejlerglæden der har første prioritet og ikke nødvendigvis kun konkurrenceelementet. Men naturligvis lærer alle vores børn også med alderen at sejle kapsejladser, ligesom årets højdepunkt selvfølgelig er vores klubmesterskab, hvor de virkelig går til den.

JHP: Så hvis man skulle tænke nye tanker omkring det, så skulle man skabe et felt af unge sejlere, der sejler kapsejladser, gerne i samme bådtype. Jeg husker fra min ene søns tid i Rungsted, at der vel var et felt på helt op til 20 der sejlede 'stærkt'. Blandt andre 2 dygtige piger, der senere gjorde sejlerkarriere.

Chr: Jeg synes vi skal være meget varsomme med at tro at kapsejladser er det eneste som skaber sejlerglæde. Det er i hvert fald ikke mit indtryk, af de børn og unge som vi har. Hvis vi ser på de voksne sejlere i Danmark, er det jo også kun nogle ganske få som egentligt er elitesejlere. Langt størstedelen er jo lystsejlere. Så i udgangspunktet har jeg det helt fint med at vi ikke kan præstere så store kapsejladser.

Arbejde og fritid:

JHP: Men et er fritid – noget andet er arbejde. Hvor underviser du?

Chr: I dette semester underviser jeg i Skoletjenesten på Den Blå Planet og i biologi på Ingrid Jespersens Gymnasium på Østerbro. Jeg gik selv i gymnasiet i Helsingør da jeg startede som træner i klubben. Dengang var min far leder af juniorafdelingen, så jeg havde selvfølgelig altid haft det helt inde på livet også. Men det gjorde det selvfølgelig også hyggeligt, at jeg kunne gøre det sammen med Ida, som er den anden unge træner i klubben. Vi havde selv sejlet i joller sammen i mange år, så det var jo bare hyggeligt at kunne fortsætte sammen.

JHP: Sejlede du så gummibåd – eller en følgebåd (jolle)?

Chr: Jeg var jo omkring 18 år, og dermed voksen af størrelse. Sejljoller til voksne har vi ikke i klubben, og når man godt vil sejle, så er det at træne andre jo også en rigtig hyggelig måde at komme på vandet. Så jeg fik taget duelighedsbevis, så jeg kunne bruge vores motorbåde på forsvarlig vis, og kom på trænerkursus med Ida. I dag bruger vi nok mest tid i motorbådene, da vi ikke er så mange trænere, men når der er tid er det også godt at kunne undervise direkte i eksempelvis Feva-jollerne.

JHP: Det er måske det, der kan blive et emne senere i samtalen. Du læser Biologi?

Chr: Jeg er på mit 5 år på Universitetet. Jeg har så taget nogle andre fag – jeg har taget et år med Filosofi og nu et ½ år for at undervise på gymnasiet. Men det er jo også det der sker for mange, der kommer fra gymnasiet og læser videre, at de tager nogle år 'fri'.

JHP: Og hvis man mangler penge – og ikke får dem hjemmefra?

Chr: Penge ja. For mit eget vedkommende og for min medtræner Ida, er det en stor hjælp at sejlklubben for nogle år siden besluttede sig for at dække vores transportudgifter til og fra København. I forvejen bruger vi jo halvanden time hver vej i transporttid, så når ens primære indkomst har været SU, er det dejligt at det ikke har været det økonomiske, der har bremset os i at få lov til at træne vores børn i juniorafdelingen.

Et attraktivt område

JHP: Jeg sidder med en afledt tanke. Borgmesteren er (jf. nyligt interview) meget fokuseret på at gøre området så attraktivt, at folk flytter tilbage igen f.eks. efter studier og når man skal etablere sig med hjem og børn m.m. Det er et godt område med Roskilde Fjord, strandene og skovene og Arresø plus en del mere.

CHR: Et eller andet sted står det jo forude, at man måske skal have nogle børn og "hjem" – og det, at der er nogle gode skoler og pasningsmuligheder – og gode fritidsmuligheder for ens børn er selvfølgelig vigtigt. Jeg kan godt se at det er vigtigt, hvis man vil have de unge tilbage igen. Dem der bor i Frederiksværk kan ikke være i tvivl om, at der er brugt en masse penge til at lave fodboldbaner og andet til andre fritidsaktiviteter for at området gøres attraktivt. Men man må også acceptere, at sejlsport på nogle områder er en ret dyr sport. Vores grej koster penge, og bare det at sende vores unger ud på vandet - det kræver minimum 2 eller bedre 3 følgebåde. Og hver gang en påhængsmotor skranter eller går i stykker koster det penge. Og vi kan ikke have de store hold på 25 – 30 børn eller unge på vandet forsvarligt, som man eksempelvis nemt kan i fodbold. Det er ikke bare at have 2 fodboldhold og 2 mål så spille bold. Det er mere dyrt – og mere krævende ude på vandet.

JHP: Hvor mange er i på vandet?

Chr: Jeg tror ikke vi har været 20 – og det er både Optimister og Feva og Tera joller. Vi skal gerne være en 12 – 15 stykker. Men der sker ofte et og andet i løbet af sæsonen. Så er nogen på lejrskole, ferie o.s.v. så vi er nok oftest omkring 12.

Trivselsfaktoren

JHP: Han man også i Juniorafdelingen det sådan at man tager ud et sted (evt. her i havnen) og holder Sommerfest og sejlads f.eks. med den underholdende detalje, at forældrene sejler kapsejlads i ungerne joller?

Chr: Nej ikke her, men i Frederikssund har de haft sommerlejr en del år, hvor nogle af vores unge har været afsted. I den forbindelse har de så kunnet få joller med heroppefra. Det er et koncept som flere af vores unge har været glade for, så det synes jeg da er en god måde at prøve en anden type sejlads på.

JHP: Og så er det at man ender med, at nogen skal gøre det – og frivilligt? Der skal næsten en voksen ind for hver 5 eller 10, der deltager. Ligesom med træningen.

Chr: Det med at kunne fastholde frivillige er også en stor ting og det går ganske udmærket. Der er flere der fortsætter selv om deres børn er holdt op – de synes det også det er hyggeligt at komme i klubben og at være med. Min egen far var også træner inden jeg begyndte at sejle. Størstedelen af Danmark er dækket af hav og der er mange muligheder for at sejle. Og komme ud at opleve det at sejle – hvor fedt det kan være.

JHP: Hvad med at kunne svømme?

Det er selvfølgelig klart at man skal kunne svømme 200 m og det spørger vi forældrene om, når børnene kommer her.

JHP: Jeg har set, at der er tradition for, at 'nogen' falder i vandet' ved broerne efter sejladsen.

Chr: Børnene synes jo det er vildt sjovt, når vandet er lidt lunere hen på sæsonen. Det er ikke noget der sker, når vi starter om foråret og vandet stadig er ret koldt, men det er godt at ungerne bliver fortrolige med vandet.

Dykning

JHP: Du er måske eksponent for at være glad for vand. Du er jo meget – meget glad for vand, da du både studerer havbiologi og dykker. På din f-book side kan man se, at dykning spiller en stor rolle for dig – og du viser på hjemmesiden nogle gode UW-fotos – og det er måske dig selv med et større undervandskamera? Hvordan kom du i gang med at dykke?

Christian er også glad for at dykke – og tage UW-fotos – og har også haft en plads på en del af Galathea ekspeditionens tur bl.a. til Antarktis

Chr: Jeg er jo sådan set også vokset op med **Jacques Cousteau** og har set hans film i fjernsynet, selv om der nu er yngre mennesker, der ikke længere kender historien om ham – og det med dykning er heldigvis blevet en allemands-ting nu om dage. Hvis ikke man får lært at dykke i Danmark, kan man hurtigt lære det i udlandet. Det er blevet meget populært med fridykning og undervandsjagt i de senere år også. Jeg har jo set nogle af mine studiekammerater, der aldrig har lavet noget med vand ellers, nu snorkler rundt langs Danmarks kyster for at opdage hvad der egentlig er derude. At jeg selv tilmed har fået studiejob på Den Blå Planet er selvfølgelig også fedt, når man brænder for at formidle, hvad der er under overfladen.

JHP: Det er en helt ny og spændende verden. Måske også inspireret af de mange BBC film, der er imponerende. Vi var nok blevet meget bedre til biologi i skolen, hvis vi havde haft de film. De sætter sig jo på 'nethinden' og i erindringen og giver ny viden.

Chr: Som underviser på Den Blå Planet har jeg masser af både folkeskole- og gymnasieelever, der gerne vil lære mere om havets liv. Vi har jo elever ned til 5te klasse, som vi giver mulighed for aktivt at arbejde med, og håndtere levende hajer. Jeg synes grundlæggende det er vigtigt at vi ikke bliver bange for havet, eller det der lever i det. Det skal helst være noget man har et positivt forhold til. Altså bare det at høre temaet fra Dødens Gab skaber jo frygt. Så vi har en stor opgave i et vise havets og dets liv fra sin bedste side, når nu størstedelen af vores lille planet er dækket af hav.

Christian underviser også på Den Blå Planet

JHP: Hvis der kommer flere tilflyttere til området, så kommer der nok også flere herved og vil lære både det ene og det andet.

Chr: Ja, der er jo også dykkerklubber langs med Roskilde Fjord. Hvorfor der ikke er en dykkerklub i Frederiksværk, ved jeg ikke. Der er masser at se. Jeg har taget dykkerbevis i Helsingør, men mange tager det i udlandet. Jeg er ikke med i nogen klub som sådan, men snorkler en del.

JHP: Det er klart at dykning er en moderne sport for mange unge mennesker i dag bl.a i forbindelse med at sejle. Vi syntes jo dengang i 70-erne og 80-erne, at vi var pionerer?

Chr: Det var I. Det var før at mange bare kunne rejse til tropiske egne. I dag er der jo ikke langt til Rødehavet.

De større sejljoller og større unge

JHP: Vi forlader det Dybe vand for at se på noget af det der kunne fastholde de lidt større juniorer? Er det de lidt større joller og de mindre kølbåde? Selv har jeg stor oplevelse af de hurtige 505-joller, der nu ligger som slidte og trætte 'havnevrag' rundt omkring. For relativt små penge kunne de sættes i stand.

Chr: Det var lidt det vi var igennem for ca. 10 år siden, hvor vi satte Flipperjoller i stand. Der er fotos på væggen her i Juniorafdelingen af hvordan det foregik. Men til sidst tog det desværre rigtig lang tid at arbejde med at holde dem 'sejlende'. Så det var rigtigt fint da vi via et flot fundraising fik råd til de dengang nye Feva-joller, som vi stadig har stor glæde af i dag.

JHP: *En ting er istandsættelsen af f.eks. 505-joller eller 470-joller, så er der jo det helt nye perspektiv, at man kan sejle sammen med seniorerne i disse både, der også var vor tids hurtige joller. Det kan man nok få meget glæde af – istandsættelse sammen med 'gamle sejlere af gamle vrage' – derefter gives de til de lidt større unge sejlere for dog også af og til at se 'de gamle' sejle dem – evt. lidt kapsejls og 'match-race'. Jeg ser det som et muligt spændende projekt mellem aldersgrupperne i sejlklubben.*

Chr: Det lyder spændende og vi er jo altid spændte på hvordan vi tiltrækker de unge, når vi starter først på sæsonen, hvordan en ny sæson vil gå, hvor mange juniorer, der kommer og har lyst til at tage endnu en sæson i sejlklubben.

Sejlerskolen

JHP: *Vi skal ikke glemme at nævne Sejlerskolen. At skolebåden, en Drabant 24, med det markante navn, 'Den Nihalede Kat' kommer på vandet her i foråret for at blive brugt som skolebåd. Der er flere pladser til dem, der gerne vil lære at sejle kølbåd og få duelighedsbevis o.s.v.*

Chr: Jeg håber, at vi kan få nogle af vore store juniorer med ud at prøve at sejle 'Den Nihalede' for at give dem en fornemmelse af, hvad kølbåde kan byde på. Men vi mangler de større joller i sammenhængen. Når juniorerne når en alder af 15 – 16 år, så er de voksne i sejlmæssig henseende og kunne overgå til store eller større joller, større end Feva-jollerne. Og det har vi desværre ikke i klubben.

JHP: *Det er her at jeg synes at især 470 og 505 joller bliver interessante. De står på havnene til salg – ofte som 'vrag' og ofte er ret så billige. Men de skal som nævnt sættes i stand.*

Chr: Vi har de 4 nye Feva-joller og de er meget vigtige for juniorfeltet. Men større joller, kræver enten meget tid til istandsættelse eller mange penge. Men skulle en mulighed opstå, for at få sådanne joller, skal vi selvfølgelig undersøge det nærmere.

Der var en royal hændelse i havnen, da dronningen og prinsen med Kongeskibet 'Dannebrog' var på besøg i Frederiksværk i 2007. Dronningen var inde i byen og prins Henrik kom ned i havnen og gik rundt – og så skulle han døbe 2 nye Feva-joller med et glas champagne. Først skulle han døbe den ene båd : Prinsessen og dernæst den anden: Prinsen.

..Men han fik måske byttet om på navnene eller bådene, for han sagde: "Jeg døber dig Prins---" og det lød royalt positivt fortolket som Princess?

Citat: JHP

Og det har været til en del munterhed blandt de unge siden.

JHP: *Men kan du fremhæve noget særlig vigtigt at gøre for Juniorafdelingen såsom noget i lokalet her, masteskur, jolle vogne etc.*

Nye motorer

Chr: Jeg ved det er utroligt kedeligt at fremhæve, men noget at det vigtigste for os pt er at få god og pålidelig påhængsmotor! Vi bruger helt ubeskriveligt meget tid på at 'kæmpe' med en eller 2 dårlige påhængsmotorer. De er rigtigt gamle vores påhængsmotorer. Den tid, der spildes på at få dem til at køre, går fra tid med ungerne – og så er der et sikkerhedselement deri, hvis vi ikke kan være fremme hurtigt, hvis det behøves.

JHP: Hvor gamle er de motorer, du nævner? Er de 10 år – måske 20 år?

Chr: Jeg kan desværre ikke på stående fod huske det nøjagtigt. Nu fik vi den nye RIB-gummibåd for et par år siden og den fungerer fantastisk godt. Men motorerne er vigtige. Der har nogle gange sidste sommer været ubehagelige hændelser. Vi ligger ude på fjorden og den ene motor sætter ud – og vil ikke starte igen. Den anden kan også drille og så er det ubehageligt og farligt! Og det er altså bare utroligt vigtigt under oplæringen af nye sejlere, at vi som trænere hurtigt kan komme dem til hjælp!

JHP: Har de været repareret flere gange?

Chr: De har været repareret mange gange.

JHP: Du ved at der først i april er et sponsor-aftenmøde hvor klubben prøver at få skaffet de sidste midler, før 1 ny motor kan anskaffes og tages i brug.

Chr: Det vil betyde rigtig meget for vores juniorafdeling.

JHP: Kan du nævne noget derudover?

Sammenhold og gruppe

Chr: Det er meget vigtigt, at der opstår **en gruppe af juniorer**, der bliver glade for at være sammen og at vokse op med sejlsport sammen – og at de ikke begynder at falde fra. Er der først én, der falder fra – undskylder sig med at jeg har så og så mange afleveringer og eksamensopgaver o.s.v. – så falder deres venner også fra. Og selv om de større kan hjælpe de små – det har vi også rigtigt meget ud af, en naturlig meget vigtig 'sidemandsoplæring' så, er der bare den slags frafald.

JHP: Hvad med skolebåden – ved du om der er ældre juniorer, der har meldt sig eller har interesse deri?

Chr: Det ved jeg ikke, men jeg synes at det bliver meget vigtigt, hvis vi kan få lov at låne 'Den Nihalede' til at prøve at give dem en fornemmelse af kølbåde. Måske synes de det er sjovt og ikke for langt ude i fremtiden for dem selv. Men her kunne de større joller virkelig få betydning da det kunne blive både, de unge havde lyst til at bruge en aften, ved træning og måske kapsejlads. Måske sammen med de større både på en onsdagskapsejlads også?

JHP: Større sejljoller kunne virke tiltrækkende og nogle af de hurtige sejl-joller kan jo sejle hurtigere end mange kølbåde! Og der er jo også katamaraner?

Chr: Ja, jeg da kunne så finde på at tager herop for at sejle en 505-jolle måske også en kapsejladsaften. Det vigtigste er at have det rigtig sjovt på vandet.

JHP: Som du kan høre så leder jeg efter muligheder for at få de unge til at forblive sejlere og gerne lokke nye til – og finde ud af hvad, der kan lokke dem herop til Frv.Sejlkлуб for at forblive sejlere gennem studie tiden måske boende i Kbh. og dog at kunne lide at komme hertil for at have det lærerigt og muntert – måske med nye kammerater o.s.v. Og også gerne noget sammen med de lidt ældre sejlere.

*Christian - du har givet mange vigtige inputs og det skal blive godt at bringe artiklen på hjemmesiden .
Mange tak for et godt interview.*

JHP

PS: Herefter fortalte Christian om at han sammen med tre andre unge havde købt en Maxi 77 – pudsigt nok, den samme båd som hans forældre købte, da han var barn. Den vil blive tilknyttet Svanemøllen havn på Østerbro, da de andre 3 part-havere også bor i Kbh. Så bliver det som Christian siger, lettere at tage en aftentur i sejl båden.